

förlängning. För det fjärde gör klaganden gällande att om det skall antas att klaganden har godtagit nämnda förlängning så var det fel av förstainstansrätten att betrakta detta avtal som ett konkurrensbegränsande avtal utan att bedöma det rättsliga och ekonomiska sammanhang i vilket det slutits och avtalets eventuella verkningar. För det femte gör klaganden gällande att motive-ringsskyldigheten har åsidosatts och att domskälen i den överklagade domen är motsägelsefulla vad gäller beaktandet av klagandens medlemmars omsättning – och inte endast klagandens omsättning – i syfte att kontrollera huruvida den gräns på 10 procent av omsättningen som föreskrivs i artikel 15.2 i förordning nr 17 har överskridits.

Den sjätte grunden anförts till stöd för andrahandsyrkandet att de böter som klaganden ålagts skall sättas ned. Klaganden gör därvid gällande att även om domstolen inte bifaller överklagandet på de ovannämnda grunderna så skall under alla omständigheter böterna sättas ned, eftersom de inte motsvarar 10 procent utan 20 procent av klagandens omsättning, vilket innebär ett åsidosättande av själva ordalydelsen av artikel 15.2 i förordning nr 17.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (Belgien) den 22 februari 2007 – N.V. Lammers & Van Cleeff mot Belgiska staten

(Mål C-105/07)

(2007/C 95/47)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (Belgien)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: N.V. Lammers & Van Cleeff

Motpart: Belgiska staten

Tolkningsfrågor

Strider en belgisk nationell bestämmelse, såsom den tidigare lydelsen i artikel 18 första stycket tredje punkten och andra stycket tredje punkten i inkomstskattelagen 1992 mot artiklarna 12 EG, 43 EG, 46 EG, 48 EG, 56 EG och 58 EG, med hänsyn till att det i denna bestämmelse föreskrevs att ränta inte ansågs utgöra utdelning, och således inte skattepliktig, om den betalades till en styrelseledamot som var ett belgiskt bolag, medan denna ränta under samma förhållanden ansågs utgöra utdelning, och således skattepliktig, om den betalades till en styrelseledamot som var ett utländskt bolag.

Talan väckt den 22 februari 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Frankrike

(Mål C-106/07)

(2007/C 95/48)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: A. Bordes och K. Simonsson)

Svarande: Republiken Frankrike

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen skall

- fastställa att Republiken Frankrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 5.1 och 16.1 i direktiv 2000/59/EG⁽¹⁾ genom att för flertalet franska hamnar inte ha antagit de planer för mottagande och hantering av avfall som föreskrivs i artikel 5 i direktivet, eller i vart fall genom att inte omedelbart underrätta kommissionen om sådana åtgärder, och
- förplikta Republiken Frankrike att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Fristen för att införliva direktiv 2000/59/EG löpte ut den 27 december 2002.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/59/EG av den 27 november 2000 om mottagningsanordningar i hamn för fartygs-genererat avfall och lastrester (EGT L 332, s. 81).

Överklagande ingett den 13 februari 2007 av Friedrich Weber av den dom som förstainstansrätten meddelade den 11 december 2006 i mål T-290/05, Friedrich Weber mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-107/07 P)

(2007/C 95/49)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Friedrich Weber (ombud: W. Declair, Rechtsanwalt)

Övrig part i målet: Europeiska gemenskapernas kommission